Dosarul nr. 3a-550/2024
2-23083921-02-3a-16052024
Judecătoria Chişinău, sediul Rîşcani, judecător Viorica Dodon

D E C I Z I E

05 februarie 2025 **mun. Chişinău**

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios administrativ
al Curţii de Apel Centru

În componența:
Preşedintele completului, judecătorul Victoria Sîrbu
Judecătorii Andrei Cașcaval şi Angela Braga
Grefier Mihaela Pîrvu

examinând, în şedinţă de judecată publică, *apelurile declarate de Inspectoratul Național de Securitate Publică și de către Inspectoratul General al Poliției* împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 03 ianuarie 2024, în cauza civilă la acțiunea înaintată de Roman Cebotari împotriva Inspectoratului General al Poliției și Inspectoratului Național de Securitate Publică, terț Alexandru Botnaru cu privire la anularea actului administrativ,

c o n s t a t ă:

La data de 12.06.2023, Roman Cebotari a depus acțiune în procedura contenciosului administrativ împotriva Inspectoratului General al Poliției privind anularea în parte a actului administrativ.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, a exercitat funcţia de subofiţer superior al Serviciului patrulare Orhei, Teleneşti, Criuleni, Dubăsari al Secţiei patrulare „Centru” a Direcţiei patrulare „Centru” a Inspectoratului Naţional de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliţiei.

Relevă că, la data de 05.04.2023, a depus cerere pe numele şefului Inspectoratului General al Poliţiei, Viorel Cernăuţeanu, în temeiul căreia a solicitat încetarea raporturilor de serviciu prin demisie, având ca reper dispoziţia art. 38 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 288 din 16.12.2016 privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne. Ulterior, la data de 06.04.2023, în conformitate cu art. 85 alin. (4) din Codul muncii, și-a retras cererea de demisie depusă la 05.04.2023.

Notează că, la data de 11.04.2023, Inspectoratul General al Poliţiei a emis Ordinul nr. 203 ef., prin care a încetat raportul de serviciu cu Roman Cebotari, prin demisie, în conformitate cu art. 38 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 288 din 16.12.2016 privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

Menționează reclamantul că, la data de 12.04.2023, Inspectoratul General al Poliţiei a emis ordinul nr. 27 ef., prin care a dispus numirea prin transfer a agentului principal Alexandru Botnaru, în funcţia de subofiţer superior al Serviciului patrulare Orhei, Teleneşti, Criuleni, Dubăsari al Secţiei patrulare „Centru” a Direcţiei patrulare „Centru” a Inspectoratului Naţional de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliţiei.

Remarcă că, prin scrisoarea nr. *****, pe marginea cererii de retragere a cererii de demisie, Inspectoratul General al Poliţiei i-a comunicat că, în legătură cu faptul, că până la retragerea cererii depuse, a fost înaintată şi acceptată o cerere depusă de un alt salariat pentru ocuparea funcţiei vacante de subofiţer superior al Serviciului patrulare Orhei, Teleneşti, Criuleni, Dubăsari al Secţiei patrulare „Centru” a Direcţiei patrulare „Centru” a Inspectoratului Naţional de Securitate Publică, fiind astfel în imposibilitate de a satisface dezideratul înaintat.

Punctează că, în vederea soluționării extrajudiciare a litigiului, la data de 02.05.2023, a formulat cerere prealabilă, însă, răspuns sau reacţie din partea autorităţilor publice pârâte nu a parvenit, în contextul dat fiind înaintată acţiunea de contencios administrativ pentru a supune controlului judecătoresc conduita autorităţilor publice pârâte.

Reclamantul afirmă că, fiind în prezenţa unei acţiuni în contestare, circumscrisă dispoziţiei art. 206 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, exprimată în anularea actului administrativ individual – ordinul Inspectoratului General al Poliţiei nr.***** şi răspunsul Inspectoratului General al Poliţiei nr. *****3 pe marginea cererii de retragere a cererii de demisie, urmează a fi anulate, având în vedere că sunt ilegale şi îi lezează drepturile. În virtutea art. 224 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, conduita autorităţii publice pârâte este susceptibilă controlului judecătoresc în ordinea contenciosului administrativ.

Susține că, ordinul Inspectoratului General al Poliţiei nr.***** este favorabil, deoarece satisface dreptul la demisie a reclamantului, însă în condiţiile existenţei cererii de retragere a cererii de demisie, acest ordin este unul defavorabil, atât timp cât nu a mai exprimat voinţa de demisie, ci voinţa de continuare a raporturilor de muncă. Răspunsul Inspectoratului General al Poliţiei nr. *****3, la fel, este unul defavorabil, deoarece afectează dreptul şi interesul lui legitim în retragerea cererii de demisie şi continuarea muncii. Chiar şi în ipoteza în care acest răspuns va fi considerat ca operaţiune administrativă şi din această optică el poate fi supus controlului în contenciosul administrativ având în vedere că art. 15 alin. (2) din Codul administrativ statuează că operaţiunile administrative pot fi contestate doar concomitent cu actul administrativ individual, cu excepţia operaţiunilor administrative executorii sau îndreptate împotriva unui terţ. Astfel, ordinul Inspectoratului General al Poliţiei nr.***** şi răspunsul Inspectoratului General al Poliţiei nr. *****3 sunt indisolubil legate şi constituie corp comun, deşi emiterea ordinului de demisie implicit confirmă

respingerea cererii de retragere a cererii de demisie, nefiind necesară emiterea unui răspuns separat.

Evidenţiază că, cererea de retragere a cererii de demisie nu constituie o cerere prealabilă şi nu poate fi apreciată ca atare. Ordinul Inspectoratului General al Poliţiei nr.***** şi refuzul/răspunsul Inspectoratului General al Poliţiei nr. ***** nu sunt motivate elocvent în fapt şi în drept, or, etapele şi principiile procedurii administrative au fost încălcate în mod flagrant de către autoritatea publică emitentă.

La fel, consideră că, eliberarea din funcţie a fost arbitrară şi abuzivă, deoarece dreptul discreţionar a fost valorificat fără a se ţine cont de exigenţele imperative de la art. 85 din Codul muncii şi art. 137 Cod administrativ. Principiile legalităţii şi securităţii raporturilor juridice au fost sfidate, iar dreptul său la muncă a fost încălcat în mod grosolan, angajatorul neglijând intenţionat cererea de retragere a cererii de demisie depusă de subsemnat, or, cererea de demisie a fost depusă la 05.04.2023, iar cererea de retragere a cererii de demisie a fost depusă la 06.04.2023, astfel încât intervalul de timp scurs între aceste momente este infim şi insuficient pentru a dispune transferul altui salariat în funcţia exercitată de dânsul.

Reliefează că, în conformitate cu art. 85 din Codul muncii, salariatul are dreptul la demisie – desfacere a contractului individual de muncă, cu excepţia prevederii alin. (41), din proprie iniţiativă, anunţând despre aceasta angajatorul, prin cerere scrisă, cu 14 zile calendaristice înainte. În continuare legislatorul a stabilit clar şi franc că curgerea termenului menţionat începe în ziua imediat următoare zilei în care a fost înregistrată cererea.

Astfel, deşi termenul demarat prin cererea de demisie (05.04.2023) a început să curgă abia în următoarea zi (06.04.2023), angajatorul în ziua depunerii cererii de demisie a acceptat necondiţionat şi în mod automat cererea de transfer depusă de Alexandru Botnaru, fapt ce contravine normei citate.

Deşi legislatorul oferă dreptul salariatului ca în timp de 7 zile calendaristice de la data depunerii cererii de demisie, să-şi retragă cererea sau să depună o nouă cerere, prin care să o anuleze pe prima, angajatorul a transformat acest drept al subsemnatului în unul iluzoriu şi inefectiv.

Cere reclamantul Roman Cebotari anularea ca ilegal şi neîntemeiat a actului administrativ individual defavorabil materializat prin Ordinul Inspectoratului General al Poliţiei nr.*****, precum şi a răspunsului/refuzului Inspectoratului General al Poliţiei nr. *****3 pe marginea cererii de retragere a cererii de demisie, încasarea din contul Inspectoratului General al Poliţiei, Inspectoratului Naţional de Securitate Publică în beneficiul său a salariului mediu lunar pentru toată perioada absenţei forţate de la muncă, începând cu data de 19.04.2023 şi până la pronunţarea hotărârii judecătoreşti pe caz, cu reţinerea sumelor obligatorii ce urmează a fi vărsate în bugetul public şi bugetul asigurărilor sociale, compensarea cheltuielilor de judecată și reintegrarea/reîncadrarea în funcţia anterior deţinută, cu dispunerea executării

imediate a hotărârii judecătoreşti în partea ce vizează încasarea unui salariu mediu şi restabilirea în funcţie.

Prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 03 ianuarie 2024, s-a anulat Ordinul Inspectoratului General al Poliției nr.*****, actul administrativ nr. *****3, emis de Inspectoratul General al Poliției privind refuzul admiterii solicitării reclamantului Roman Cebotari de retragere a cererii de demisie și actele administrative nr. ***** și nr. *****, emise în procedura prealabilă.

În dezacord cu soluția primei instanțe, la data de 05.01.2024, în interiorul termenului legal prevăzut de art. 232 alin. (1) Cod administrativ, a depus apel nemotivat *Inspectoratul General al Poliției*, iar la data de 17.04.2024, a fost depusă partea motivată a apelului, prin care s-a solicitat admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii, ca fiind neîntemeiată.

Totodată, în dezacord cu soluția instanței de fond, la data de 25.01.2024, a depus apel nemotivat *Inspectoratul Național de Securitate Publică*, iar la data de 17.04.2024 a fost depusă partea motivată a apelului, prin care s-a solicitat admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Art. 236 Cod administrativ prevede expres că, instanţa de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs. Apelul se declară inadmisibil în special când: a) hotărârea în fond nu poate fi contestată cu apel; b) apelul este depus în mod repetat; c) apelul este depus de o persoană neîmputernicită; d) apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art.232 alin.(1); e) motivarea apelului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.232 alin.(2); f) cererea de apel nu corespunde cerinţelor stabilite la art.233 alin.(1) şi (2) şi art.234 alin.(1) şi apelantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanţa de judecată.

Consecvent, Colegiul reține că, cererile de apel înaintate de Inspectoratul General al Poliției și de Inspectoratul Național de Securitate Publică, au fost depuse în interiorul termenului legal prevăzut în acest sens de legislator, conțin motivarea temeiurilor de fapt și de drept pe care apelanții își întemeiază solicitările.

În condițiile descrise mai sus, în temeiul reglementărilor art. 233; 236; 241 Cod Administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a cererilor de apel în cauză, motiv din care acestea urmează a fi judecate în fond.

În susținerea cererilor de apel depuse, reprezentantul apelanților Inspectoratul General al Poliției și Inspectoratul Național de Securitate Publică a indicat că, instanța de fond eronat a conchis de a admite acțiunea înaintată de Roman Cebotari, hotărârea emisă fiind pasibilă casării integrale, or, potrivit recomandărilor Avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni, în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătorești, se invocă că,

o motivație și o analiză clară, sunt cerințe fundamentale ale hotărârilor judecătorești și un aspect important al dreptului la un proces echitabil.

De asemenea, invocă că, art. 6 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, garantează dreptul justițiabilului la o hotărâre motivată, sub aspectul instituirii obligației instanțelor de judecată de a-și argumenta hotărârile adoptate, din perspectiva unei analize ample a circumstanțelor pricinii. Îndatorirea de a motiva coerent și unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicții între motivare și dispozitiv, constituie o garanție pentru justițiabil, fiind singurul mijloc prin care dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar, or, hotărârile motivate urmăresc scopul de a demonstra părţilor că acestea au fost auzite, şi astfel, să contribuie la o acceptare mai uşoară de către aceştia a deciziei (a se vedea cauza CtEDO Ruiz Torija contra Spaniei).

Consideră că, prima instanţă urma să stabilească corect raportul dedus judecăţii, să stabilească circumstanţele importante pentru soluţionarea pricinii şi să elucideze pe deplin probele prezentate, să dea o apreciere completă, obiectivă şi sub toate aspectele, prin adoptarea unei hotărâri legale şi întemeiate, adoptate cu respectarea drepturilor şi intereselor legale ale participanţilor la proces.

Subliniază că, la 05.04.2023, reclamantul Cebotari Roman a depus din propria iniţiativă cerere privind încetarea raportului de serviciu, invocând prevederile art. 38 alin.(1) lit. a) din Legea nr. 288/2016 privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, acesteia fiindu-i dat curs, în acest sens fiind emis Ordinul şefului Inspectoratului General al Poliţiei nr. 203ef din 11.04.2023.

Precizează că, Ordinul nr. *****, a fost adus la cunoştinţă angajatului Cebotari Roman ulterior, or, procedura de aducere la cunoştinţă a ordinului este o procedură post factum şi nu condiţionează într-un anumit mod efectele încetării raportului de serviciu.

Remarcă că, între timp, la 05.04.2023, subofiţerul superior al Secţiei patrulare „Chişinău” a Direcţiei patrulare „Centru” a Inspectoratului Nţional de Securitate Publică, agent principal, Botnaru Alexandru, a depus o cerere adresată şefului Inspectoratului General al Poliţiei, prin care a solicitat de a fi transferat în funcţia de subofiţer superior al Serviciului patrulare Orhei, Teleneşti, Criuleni, Dubăsari al Secţiei patrulare „Centru” a Direcţiei patrulare „Centru” a Inspectoratului Naţional de Securitate Publică.

Respectiv, cererea acestuia a fost acceptată imediat, fiind iniţiată procedura de numire în funcţia solicitată, iar prin Ordinul şefului Inspectoratului General al Poliţiei nr. *****, Botnaru Alexandru a fost numit prin transfer în funcţia de subofiţer superior al Serviciului patrulare Orhei, Teleneşti, Criuleni, Dubăsari al Secţiei patrulare „Centru” a Direcţiei patrulare „Centru” a Inspectoratului Naţional de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliţiei al Ministerului Afacerilor Interne.

Învederează că, circumstanţele invocate supra, au fost statuate la baza răspunsului Inspectoratului General al Poliţiei, prin care a fost respinsă satisfacerea cererii lui Cebotari Roman ***** din 06.04.2023 cu privire la anularea cererii de demisie depusă la 05.04.2023.

Punctează că, contractul de muncă se consideră încheiat la momentul existenţei manifestării de voinţă a ambelor părţi contractante (la caz, data depunerii cererii – 05.04.2023). Prin urmare, odată cu acceptarea raportului de transfer al dlui Alexandru Botnaru, angajatorul şi-a manifestat voinţa/consimţământul de a încheia contractul individual de muncă cu ultimul.

Invocă că, cu certitudine, Codul muncii prevede în art. 84 alin.(4) că, timp de 7 zile calendaristice de la data depunerii cererii de demisie, salariatul are dreptul să-şi retragă cererea sau să depună o nouă cerere, prin care să o anuleze pe prima însă, de acest instrument juridic face uz doar în situaţia în care angajatorul nu a încheiat timp de aceste 7 zile un contract individual de muncă cu un alt salariat.

În context, atrage atenția asupra faptului că, în acest termen de 7 zile în care reclamantul avea dreptul să intervină cu o cerere de retragere sau anulare a cererii de demisie, Inspectoratul General al Poliţiei a iniţiat procedura de transfer în funcţia de subofiţer superior al Serviciului patrulare Orhei, Teleneşti, Criuleni, Dubăsari al Secţiei patrulare „Centru” a Direcţiei patrulare „Centru” a Inspectoratului Naţional de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliţiei al Ministerului Afacerilor Interne, a unui alt angajat, fiind emis un ordin în acest sens.

Consemnează că, Botnaru Alexandru a solicitat transferul în funcţia de subofiţer superior, respectând cerinţele legale prevăzute de lege și astfel, în cazul deferit judecăţii, alegaţiile reclamantului, potrivit cărora acestuia i s-a încălcat dreptul contituţional la muncă şi protecţia muncii prin emiterea Ordinului şefului Inspectoratului General al Poliţiei nr. *****, nu sunt întemeiate or, acesta a înaintat benevol cererea privind încetarea raportului de serviciu, intervenind între timp circumstanţele în care acesta nu poate fi repus în funcţie, fiind acceptată cererea unui alt angajat de a fi numit în funcţia din care reclamantul a solicitat eliberarea sa.

Constată că, activitatea administrativă efectuată de Inspectoratul General al Poliţiei este una întemeiată or, autoritatea publică în limita competenţei funcţionale, a emis actul administrativ prin care şi-a realizat atribuţiile în mod legal. Totodată, conchide că, autoritatea pârâtă nu a încălcat limita dreptului său discreţionar la emiterea Ordinului nr. ***** şi de respingere a cererii nr. ***** de anulare a cererii de demisie nr. *****.

Urmare celor expuse supra, reliefează că, hotărârea din 03 ianuarie 2024, este neîntemeiată, nefondată, cauza fiind examinată superficial şi subiectiv, făcându-se trimiteri la prevederi ale unor acte normative şi concluzii eronate, îndreptate asupra unor erori de procedură, cu interpretarea eronată a prevederilor actelor normative aplicabile speţei, fapt ce indică asupra necesității admiterii cererilor de apel, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca fiind neîntemeiată.

Prin referința depusă la data de 02.07.2024, intimatul Roman Cebotari a solicitat respingerea apelurilor și menținerea în vigoare a hotărârii primei instanțe.

Terțul Alexandru Botnaru, fiind notificat despre cererile de apel depuse de Inspectoratul General al Poliției și Inspectoratul Național de Securitate Publică, nu a făcut uz de dreptul oferit și nu a depus referință.

În ședința de judecată, reprezentantul apelantului Inspectoratul General al Poliției, Mihaela Railean și reprezentantul apelantului Inspectoratul Național de Securitate Publică, Teodora Busuioc au susținut integral argumentele invocate în cererile de apel și au solicitat admiterea acestora, în baza motivelor de fapt și de drept invocate.

Intimatul Roman Cebotari și reprezentantul acestuia, avocatul Vadim Ciobanu, au pledat pentru respingerea cererilor de apel, ca fiind neîntemeiate, cu menținerea în vigoare a hotărârii primei instanțe.

Terțul Alexandru Botnaru în ședință nu a fost prezent, Colegiul considerând posibilă examinarea cauzei în lipsa acestuia, procedura de citare legală fiind respectată.

Audiind explicațiile participanților prezent la proces, studiind materialele cauzei și analizând argumentele invocate în cererile de apel, prin prisma actelor și circumstanțelor cauzei, raportate la dispozițiile legale incidente cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră apelurile admisibile, însă neîntemeiate, acesta urmând a fi respinse, cu menținerea hotărârii primei instanțe, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 195 Cod administrativ, procedura acţiunii în contenciosul administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art.169-171.

În acord cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, examinând cererea de apel, instanţa de apel adoptă una dintre următoarele decizii: respinge apelul.

Conform practicii CEDO, instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze doar la însuşirea motivelor și concluziilor date de instanţa inferioară. (Hirro Balani c. Spaniei, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis v. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

În conformitate cu art. 225 alin. (1)-(2) Cod administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

În corespundere cu art. 6 Cod administrativ, procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi încheierea unui contract administrativ sau examinarea condiţiilor, pregătirea şi întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părţi ale procedurii administrative.

În conformitate cu art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public. (2) Decizia autorităţii publice privind acordarea despăgubirilor pentru prejudiciile cauzate prin activitatea administrativă ilegală este un act administrativ individual

Art. 11 Cod administrativ prevede că, actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel. Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terţii, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia. Un act administrativ de acordare periodică a prestaţiilor materiale sau băneşti este un act administrativ individual prin care o astfel de prestaţie se acordă pentru un număr determinat sau nedeterminat de perioade succesive.

În conformitate cu art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În concordanță cu art. 20 Cod administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

În accepțiunea art. 21 Cod administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

În temeiul art. 22 din Cod administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi

volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

În corespundere cu art. 39 Cod administrativ, orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.

Prin prisma art. 189 alin. (1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

În corespundere cu art. 206 Cod Administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: (1) O acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare); c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ).

Potrivit normei juridice înserate la art. 220 alin. (1) Cod administrativ, obținerea probelor în procedura contenciosului administrativ are loc conform art. 87-93, iar art. 93 alin. (1) Cod Administrativ statuează că, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenţia. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

Colegiul mai indică că, potrivit art. 194 alin. (1) Cod administrativ, în procedura în prima instanță, în procedura de apel și în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept.

Din actele cauzei şi ale dosarului administrativ, Colegiul următoarea stare de fapt:

Exercitând funcţia de subofiţer superior al Serviciului patrulare Orhei, Teleneşti, Criuleni, Dubăsari al Secţiei patrulare „Centru” a Direcţiei patrulare „Centru” a Inspectoratului Naţional de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliţiei, la data de 05.04.2023, reclamantul Roman Cebotari a depus pe numele şefului Inspectoratului General al Poliţiei, Viorel Cernăuţeanu, cererea semnată de către acesta la data de 04.04.2023, prin care a solicitat încetarea raporturilor de serviciu prin demisie, în temeiul art. 38 alin. (1) lit. a) din Legea privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16.12.2016 (f.d.7 dosar administrativ).

La data de 06.04.2023, în temeiul art. 85 alin. (4) din Codul muncii, reclamantul a depus pe numele şefului Inspectoratului General al Poliţiei, Viorel Cernăuţeanu cererea prin care a solicitat retragerea cererii privind încetarea raportului de serviciu, depusă la 04.04.2023 (f.d.6 dosar administrativ).

Prin ordinul nr.***** Cu privire la procedurile de personal în privința angajaților Inspectoratului General de Poliție și subdiviziunilor subordonate acestuia, emis de șeful Inspectoratului General al Poliţiei, Viorel Cernăuţeanu, s-a dispus încetarea raportului de serviciu cu funcționarul public cu statut special, Roman Cebotari, agent-șef adjunct, subofițer superior al Serviciului patrulare Orhei, Telenești, Criuleni, Dubăsari al Secţiei patrulare „Centru” a Direcţiei patrulare „Centru” a Inspectoratului Naţional de Securitate Publică, prin demisie, conform art. 38 alin. (1) lit. a) Legea privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16.12.2016 (f.d.9 dosar administrativ).

Ulterior, prin ordinul nr. *****, emis de Inspectoratul General al Poliţiei, a fost numit prin transfer agentul principal, Alexandru Botnaru, în funcţia de subofiţer superior al Serviciului patrulare Orhei, Teleneşti, Criuleni, Dubăsari al Secţiei patrulare „Centru” a Direcţiei patrulare „Centru” a Inspectoratului Naţional de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliţiei.

Tot la data de 12.04.2023, Secția administrarea personalului a Direcției managementul resurselor umane a IGP a expediat scrisoarea la adresa electronică a reclamantului Roman Cebotari, prin care s-a comunicat acestuia din urmă că, la data de 06.04.2023, a fost inițiată procedura administrativă *****, pe faptul înaintării cererii de retragere a cererii de demisie, depusă în adresa Inspectoratului Național de Securitate Publică la 05.04.2023, prin care s-a solicitat încetarea raportului de serviciu, în baza art. 38 alin. (1) lit. a) Legea privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16.12.2016 (f.d.3 dosar administrativ).

Prin actul administrativ nr. *****, în urma examinării cererii de demisie a reclamantului, Inspectoratul General al Poliţiei a comunicat că, în cadrul examinării şi desfăşurării procedurii administrative, s-a constatat că la 05.04.2023 destinatarul a depus cererea nr. *****(INSP), privind încetarea raportului de serviciu în temeiul art. 38 alin.(1) lit. a) (demisie) Legea nr. 288/2016 privind funcţionarul public cu statut special al Ministerului Afacerilor Interne. Ulterior, la 06.042023, a depus cererea *****, prin care a solicitat retragerea cererii nr. *****(INSP) cu privire la demisie. Prin Ordinul şefului Inspectoratului General al Poliţiei nr. *****, raportul de serviciu al reclamantului a fost încetat în temeiul art. 38 alin. (1) lit. a) (demisie) Legea nr. 288/2016 privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne. În legătură cu faptul că, până la retragerea cererii depuse, a fost înaintată şi acceptată o cerere depusă de un alt salariat pentru ocuparea funcţiei vacante de subofiţer superior al Serviciului patrulare Orhei, Teleneşti, Criuleni, Dubăsari al Secţiei patrulare „Centru” a Direcţiei patrulare „Centru” a Inspectoratului

Naţional de Securitate Publică, era în imposibilitate de a satisface dezideratul înaintat (f.d.13 dosar administrativ).

În dezacord cu actele enunțate supra, la data de 02.05.2023, reclamantul Roman Cebotari a depus cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea refuzului de retragere a cererii de demisie și anularea Ordinului nr.***** (f.d.20-26 dosar administrativ).

Prin actul administrativ nr. *****, Inspectoratul General al Poliției a respins cererea prealabilă (f.d.27 dosar administrativ).

În motivarea actului administrativ emis în procedura prealabilă, Inspectoratul General al Poliţiei a indicat că solicitările nu pot fi satisfăcute, iar pct. 1 lit. a) din Ordinul nr.*****, în partea ce ţine de încetarea raportului de serviciu conform art. 38 alin. (1) lit. a) (demisie) Legea nr. 288/2016 cu privire la funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, al agentului-şef adjunct Roman Cebotari rămâne a fi unul legal, emis conform cerinţelor în vigoare. În temeiul art. 167 alin. (2) Cod administrativ, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea prealabilă, iar dosarul administrativ şi restul actelor acumulate la caz, au fost transmise Ministerului Afacerilor Interne, decizia definitivă cu privire la cererea prealabilă aparţinând autorităţii publice ierarhic superioare (f.d.27 dosar administrativ).

Colegiul constată că, Ministerul Afacerilor Interne a efectuat controlul ierarhic superior în procedura administrativă și prin actul administrativ nr. *****, a susținut poziția Inspectoratului General al Poliției.

În circumstanțele descrise, Roman Cebotari a promovat prezenta acțiune în instanța de judecată, solicitând anularea ca ilegal şi neîntemeiat a actului administrativ individual defavorabil materializat prin Ordinul Inspectoratului General al Poliţiei nr.*****, precum şi a răspunsului/refuzului Inspectoratului General al Poliţiei nr. *****3 pe marginea cererii de retragere a cererii de demisie, încasarea din contul Inspectoratului General al Poliţiei, Inspectoratului Naţional de Securitate Publică în beneficiul său a salariului mediu lunar pentru toată perioada absenţei forţate de la muncă, începând cu data de 19.04.2023 şi până la pronunţarea hotărârii judecătoreşti pe caz, cu reţinerea sumelor obligatorii ce urmează a fi vărsate în bugetul public şi bugetul asigurărilor sociale, compensarea cheltuielilor de judecată și reintegrarea/reîncadrarea în funcţia anterior deţinută, cu dispunerea executării imediate a hotărârii judecătoreşti în partea ce vizează încasarea unui salariu mediu şi restabilirea în funcţie.

Investită cu examinarea cauzei, prima instanță a dispus anularea Ordinul Inspectoratului General al Poliției nr.*****, actul administrativ nr. *****3, emis de Inspectoratul General al Poliției privind refuzul admiterii solicitării reclamantului Roman Cebotari de retragere a cererii de demisie și actele administrative nr. ***** și nr. *****, emise în procedura prealabilă.

Exprimându-și dezacordul cu soluția instanței de fond, Inspectoratul Geberal de Poliție și Inspectoratul Național de Securitate Publică au depus cereri de apel, invocând argumentele enumerate mai sus.

Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru, analizând legalitatea hotărârii pronunţate în raport cu prevederile art.225 Cod administrativ, constată că aceasta urmează a fi menţinută, or, instanţa de fond, corect a elucidat şi constatat circumstanţele cauzei, a verificat şi apreciat obiectiv, probele prezente la materialele cauzei, stabilind corect circumstanțele de fapt și aplicând corect legislația pertinentă ce guvernează raportul litigios.

În acest sens, Colegiul notează că, în concordanță cu prevederile legale statuate expres în conținutul art. 43 din Constituție, orice persoană are dreptul la muncă și la libera alegere a muncii. Dreptul la muncă este protejat, inclusiv prin art. 23 din Declaraţia Universală a Drepturilor Omului, precum și de art. 6 alin. (1) din Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale.

Totodată, Colegiul atrage atenția că, dreptul la muncă nu este un drept absolut şi nelimitat, legislaţia muncii condiţionând încadrarea în câmpul muncii de întrunirea anumitor cerințe, precum şi stabileşte situaţiile de suspendare şi încetare a raporturilor de muncă.

Colegiul menționează că, reieșind din specificul dreptului la muncă, dar şi al poziţionării subiecţilor raporturilor de muncă, atât normele naţionale, cât şi cele internaționale, stabilesc un minim de garanţii, menite să asigure un echilibru dintre angajaţi şi angajatori şi o protecţie adecvată a demnităţii, securităţii şi stabilităţii angajaţilor.

Completul de judecată precizează că, potrivit Legii privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr.288 din 16.12.2016, noțiunea de *funcţionar public cu statut special* este definită ca persoană angajată în cadrul aparatului central al Ministerului Afacerilor Interne, în autorităţile administrative sau instituţiile din subordinea acestuia, care deţine grade speciale şi exercită sarcini ce ţin de competenţa entităţii din care face parte, în conformitate cu legislaţia în vigoare.

Totodată, conform art. 5 din Legea privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, activitatea funcţionarului public cu statut special se desfăşoară exclusiv în baza legii şi pentru executarea acesteia, în interesul persoanei şi al comunităţii, potrivit principiilor profesionalismului, confidenţialităţii, integrităţii profesionale şi loialităţii, stabilităţii în funcţia publică, colaborării şi cooperării, imparţialităţii şi nediscriminării, transparenţei, obiectivităţii, eficienţei, responsabilităţii şi subordonării ierarhice.

În accepțiunea art. 85 Codul muncii, (1) salariatul are dreptul la demisie – desfacere a contractului individual de muncă, cu excepţia prevederii alin. (4^1), din proprie iniţiativă, anunţând despre aceasta angajatorul, prin cerere scrisă, cu 14 zile calendaristice înainte. Curgerea termenului menţionat începe în ziua imediat următoare zilei în care a fost înregistrată cererea. (4) Timp de 7 zile calendaristice de la data depunerii cererii de demisie, salariatul are dreptul să-şi retragă cererea sau să

depună o nouă cerere, prin care să o anuleze pe prima. În acest caz, angajatorul este în drept să-l elibereze pe salariat numai dacă, până la retragerea (anularea) cererii depuse, a fost încheiat un contract individual de muncă cu un alt salariat în condiţiile prezentului cod.

Colegiul învederează că, la caz, obiect al examinării în instanța de contencios administrativ, îl constituie verificarea legalității actului administrativ - Ordinul Inspectoratului General al Poliţiei nr.*****, a răspunsului/refuzului Inspectoratului General al Poliţiei nr. *****3 pe marginea cererii de retragere a cererii de demisie, precum și a actelor emise în procedură prealabilă.

Colegiul remarcă că, Ordinul contestat a fost emis în temeiul art.38 alin. (1) lit. a) din Legea privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, în conformitate cu care, raportul de serviciu al funcţionarului public cu statut special poate să înceteze prin demisie.

De asemenea, Colegiul precizează că, conform art. 13 alin. (1) lit. g) din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27.12.2012, șeful Inspectoratului General al Poliţiei numeşte în funcţie şi eliberează din funcţie personalul Inspectoratului General al Poliţiei conform nomenclatorului aprobat de ministrul afacerilor interne.

Completul judiciar specializat, pornind de la argumentele și analizele reflectate mai sus, concluzionează că la caz, Inspectoratul General al Poliției prin emiterea ordinului nr.***** Cu privire la procedurile de personal în privința angajaților Inspectoratului General al Poliției și subdiviziunilor subordonate acestuia, prin care s-a încetat raportul de serviciu al funcționarului public cu statut special, Roman Cebotari, în baza art. 38 alin. (1) lit. a) (demisie) din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul MAI, nu a ținut cont de cererea de retragere a cererii de demisie, depuse de către reclamant și prin urmare, instanța de fond corect a conchis asupra necesității anulării acestuia.

În același sens, Colegiul reiterează concluzia instanței de fond, potrivit căreia, alegațiile Inspectoratului General al Poliţiei, referitoare la inițierea procedurii administrative, nu pot fi reținute ca credibile, or, în concordanță cu prevederile expres statuate la art. 69 alin. (1) Cod administrativ, procedura administrativă se iniţiază la cerere sau din oficiu. Procedura administrativă iniţiată din oficiu începe odată cu efectuarea primei acţiuni procedurale, iar cea iniţiată la cerere se consideră iniţiată din momentul depunerii cererii.

Reieșind din faptul că, reclamantul/intimat Roman Cebotari a depus cerere de retragere a cererii de demisie, Inspectoratul General al Poliţiei nu avea obligația continuării procedurii administrative din oficiu, urmând să fie examinată și admisă cererea de retragere a cererii de demisie.

În aceeași ordine de idei, Colegiul subliniază că, art. 85 alin. (4) Codul muncii, prevede dreptul salariatului de a-și retrage cererea sau să depună o nouă cerere, prin care să o anuleze pe prima, timp de 7 zile calendaristice de la data depunerii cererii de

demisie, în speță reclamantul/intimat încadrându-se în termenul indicat expres de norma invocată, cererea de retragere a cererii de demisie fiind depusă a doua zi.

În partea ce ține de afirmațiile apelanților cu referire la depunerea de către agentul principal, Alexandru Botnaru a cererii privind transferul în funcţia de subofiţer superior al Serviciului patrulare Orhei, Teleneşti, Criuleni, Dubăsari al Secţiei patrulare „Centru” a Direcţiei patrulare „Centru” a Inspectoratului Naţional de securitate publică al IGP al MAI din data de 05.04.2023, care a fost admisă prin Ordinului nr. *****, Colegiul le apreciază ca fiind irelevante, or, Ordinul enunțat supra a fost emis ulterior Ordinului Inspectoratului General al Poliției nr.*****, prin care a fost încetat raportul de serviciu cu reclamantul/intimat.

Distinct de cele relatate supra, Colegiul notează că, prin emiterea Ordinului nr.***** Inspectoratul General al Poliției a refuzat ilegal și neîntemeiat examinarea cererii depuse de Roman Cebotari de retragere a cererii de demisie respectiv fiind ilegal și contrar prevederilor legii și refuzul exprimat prin actul administrativ nr. 4/3-1487 din 19.03.2023, emis de Inspectoratul General al Poliției.

Colegiul precizează că, Codul Administrativ stabilește elementele de formă ale actului administrativ, ceea ce implică obligativitatea întrunirii lor, iar în caz contrar, actul administrativ este pasibil de a fi anulat.

În acest context, instanța de apel reliefează că, în virtutea art. 118 Cod administrativ, (1) motivarea este operaţiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esenţiale de drept şi de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreţionare trebuie să poată fi recunoscute şi punctele de vedere din care autoritatea publică a reieşit la exercitarea dreptului discreţionar. Motivarea trebuie să se refere şi la argumentele expuse în cadrul audierii. (2) Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreţionar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigaţii, probe, audieri, opinii ale participanţilor contrare conţinutului final al actului etc. (3) Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual şi condiţionează legalitatea acestuia.

Corespunzător, reieșind din cele enunțate mai sus, Colegiul apreciază ca fiind justă și întemeiată concluzia primei instanțe privind ilegalitatea Ordinul Inspectoratului General al Poliției nr.*****, precum și a actului administrativ nr. *****3 privind refuzul admiterii cererii de retragere a cererii de demisie înaintate de Roman Cebotari, și ca consecință, ilegalitatea actelor administrative nr. ***** și nr. *****, emise în procedura prealabilă, acțiunea fiind admisă integral.

Completul judiciar consideră important de remarcat faptul că, apelanții, utilizând calea de atac, în limite legale, nu au prezentat în instanța de apel probe, pe care nu au avut posibilitatea să le prezinte instanței de fond și care ar fi de natură să răstoarne concluziile expuse în hotărârea contestată, iar esența alegațiilor din apel sânt similare celor expuse în fața primei instanțe, care au fost dezbătute și corect respinse.

Prin prisma acestor raționamente, Completul judiciar concluzionează că, la caz dubiul judiciar a fost înlăturat, netemeinicia cerințelor apelanților fiind demonstrată, iar argumentele invocate de către ultimii, poartă caracter pur formal.

Din considerentele menţionate şi având în vedere faptul, că hotărârea primei instanţe este întemeiată şi legală, Completul de contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru ajunge la concluzia de a respinge apelurile declarate de Inspectoratul General al Poliției și de Ministerul Afacerilor Interne şi de a menţine hotărârea primei instanţe, fără modificări.

În conformitate cu prevederile art., art. 240 alin (1) lit. a) Cod administrativ, art. 389-390 CPC, Completul de Contencios Administrativ din cadrul Colegiului Civil, Comercial şi de Contencios Administrativ al Curţii de Apel Centru,-

d e c i d e :

Se resping *apelurile declarate de Inspectoratul Național de Securitate Publică și de către Inspectoratul General al Poliției.*

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 03 ianuarie 2024 în cauza civilă la acțiunea înaintată de Roman Cebotari împotriva Inspectoratului General al Poliției și Inspectoratului Național de Securitate Publică, terț Alexandru Botnaru cu privire la anularea actului administrativ.

Decizia este executorie de la emitere, însă cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție, în termen de două luni, prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Preşedintele completului,
judecătorul **Victoria Sîrbu**

Judecător **Andrei Cașcaval**

Judecător **Angela Braga**